

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213010309
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6213010309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného E. N., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. februára 2015, o odvolaní obžalovaného, proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 22.09.2014 sp.zn. 9T/135/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 44 Tr. zák. súd u p ú š ť a u obžalovaného E. N. od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., lebo súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov so zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 27.01.2014 sp.zn. 8T/47/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.03.2014 sp.zn. 5To/28/2014, právoplatným dňa 12.02.2014, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Výrok o vine, ako aj výrok o náhrade škody týmto rozhodnutím zostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši zo dňa 22.09.2014 sp.zn. 9T/135/2013 bol obžalovaný E. N. uznaný za vinného z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v dobe od 16.00 hod. do 17.00 hod. dňa 19.02.2013 v pohostinstve Zollo Presso na ul. SNP č. 10 vo Veľkom Krtíši bez vedomia majiteľky pohostinstva F. K. jej odcudzil koženú peňaženku, v ktorej sa nachádzala bankomatová karta č. XXXX XXXX XXXX XXXX banky O. k účtu č.: XXXXXXXXXXX/XXXX, doklad totožnosti S. XXX XXX, kartičku zdravotného poistenca, rôzne písomnosti a telefónne čísla a tiež PIN k vyššie uvedenej bankomatovej karte, ako i finančnú hotovosť okolo 7,- Eur a následne bez jej vedomia a súhlasu v čase od 17.23 hod. do 17.26 hod. dňa 19.02.2013 vykonal 4 neoprávnené výbery finančnej hotovosti v bankomate pobočky ČSOB na ul. Nemocničnej č. 10 vo Veľkom Krtíši v celkovej výške 1.100,- Eur a v čase od 17.30 hod. do 18.29 hod. 9 neoprávnených výberov finančnej hotovosti v bankomate VÚB a.s. na ul. Nemocničnej č. 1 vo Veľkom Krtíši v celkovej výške 1.380,- Eur, čím pre F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N., ul. I. č. XXX/XX, spôsobil škodu vo výške 2.480,- Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2,4, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1,2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výroky o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 27.01.2014 sp.zn. 8T/47/2013 zo dňa 15.07.2013 sp.zn. 9T/129/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.09.2013 sp.zn. 3To/107/2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., súd zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. N., ul. I. č. XXX/XX, škodu vo výške 2.500,- Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný E. N.. V písomných dôvodoch uviedol, že odvolanie podáva čo do výroku o vine, ako aj do výroku o treste. Zdôraznil, že nie je pravdou, že sa dopustil prečinu, ktorý je mu kladený za vinu, nakoľko on poškodenej peňaženku z kabelky neukradol. Je pravdou, že dňa 19.02.2013 sa nachádzal v pohostinstve Zollo Presso na ul. SNP vo Veľkom Krtíši, avšak k peňaženke poškodenej sa počas svojho zotrvania v pohostinstve nepriblížil. Poznamenal, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, nedostatočne zistil skutkový stav, pričom niektoré navrhované dôkazy ani neboli vykonané. Už od počiatku trestného konania na svoju obhajobu uvádzal, že v pohostinstve sa v danom čase okrem neho nachádzali aj ďalšie osoby, pričom z týchto osôb sa vypočúvala len osoba R. N., ktorý potvrdil, že sa v danom čase v pohostinstve nachádzal i s ďalším svojím kamarátom, avšak sa vôbec nepamätá na priebeh svojho zotrvania v pohostinstve. Súd nezistoval totožnosť osoby, ktorú R. N. označil za svojho kamaráta, pričom sa má jednať o nejakého bezdomovca, ktorého meno R. N. uviesť nevedel. Zotrval na tom, že osoby, ktoré sa nachádzali v pohostinstve v rovnakom čase, ako aj on, mali rovnaký prístup k priestorom, kde sa nachádzala peňaženka poškodenej a mali rovnakú možnosť dostať sa do týchto priestorov a peňaženku odcudziť. Namietal tiež, že súd nevykonal dokazovanie prehratím videozáznamov z kamery, umiestnenej pri bankomate ČSOB, z ktorých boli vyhotovené fotografie a z ktorých súd vyvodil jeho vinu. Je pravdou, že v priebehu vyšetrovacieho konania sa on priznal, že na záznamoch je zachytená jeho osoba, avšak popiera, že by bol z bankomatu vyberal peniaze z karty poškodenej. V tom období sa snažil vykonať výbery z bankomatovej karty svojho syna.

Poznamenal, že svedkyňa S. Z. síce uviedla, že na karte syna sa v daný deň nenachádzali žiadne finančné prostriedky, čo však nevyvracia jeho tvrdenie, že sa snažil vykonať výber z tejto karty. On v priebehu konania netvrdil, že by z bankomatovej karty výber aj reálne uskutočnil, len tvrdil, že sa pri bankomate v ČSOB nachádzal preto, lebo chcel vykonať výber peňazí z bankomatovej karty svojho syna, avšak neúspešne, pretože sa na ňom nenachádzali finančné prostriedky. Ak teda existuje video, zachytávajúce jeho osobu, tak to môže byť len z uvádzaného dôvodu. Tiež poukázal na to, že súd nebral ohľad na časový rozdiel 1 minúta 32 sekúnd na kamerovom zázname voči času, uvedeného na doklade z bankomatu o výberoch.

Záverom namietal aj tvrdenie súdu, že skutočnosti ním uvádzané ohľadne výhry v podniku Royal Admiral vo Veľkom Krtíši boli vyvrátené výpoveďou svedkýň, ktoré v danom podniku pracujú. Podľa jeho názoru výpoveďou týchto svedkýň sa nepodarilo vyvrátiť jeho tvrdenia, že v podvečer dňa 19.02.2013 vyhral v spomínanom podniku vyššiu sumu peňazí. Peniaze vyhral opakovane v menších čiastkach, pričom však v danom podniku sa evidujú len výhry jednorazové vo väčšej sume nad 1.000,- Eur.

Navrhol preto, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, prípadne, aby sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí tak obhajca, ako aj obžalovaný predniesli svoj návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného, ako nedôvodné, zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani

daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, a to do výroku o treste.

Odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa pri zachovaní kontradiktórnosti konania vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola proti E. N. podaná. Je potrebné uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdeného trestného činu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok, uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom, popísaným v rozsudku a že ho spáchal obžalovaný E. N. a že z jeho konania tam nastal uvedený následok. Nepochybne bola preukázaná aj subjektívna stránka žalovaného prečinu neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. ako aj jeho podstatné znaky, a preto v tomto smere vznesené odvolacie námietky obžalovaného sú nepodstatné.

Súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel, stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ust. § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaného Zoltána N. uznal za vinného zo žalovaného prečinu podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na podrobné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku totiž potrebným spôsobom analyzuje dôkaznú situáciu a obsahuje úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, pretože by to bolo duplicitné - teda samoučelné.

K odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný v dôvodoch odvolania v podstate zopakoval obhajobnú argumentáciu z predchádzajúceho štádia trestného konania - a to najmä z hlavného pojednávania, pričom súd prvého stupňa na jeho obranu v súlade so stavom veci a zákonom potrebným spôsobom reagoval.

Aj keď odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, ako je už vyššie uvedené, je postačujúce a akceptovateľné pre záver o vine obžalovaného, odvolací súd k dôvodom, ktoré obžalovaný uviedol v písomnom podaní odvolania uvádza nasledované:

Z výpovede poškodenej F. K. jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný dňa 19.02.2013 z pohostinstva Zollo Presso na ul. SNP č. 10 vo Veľkom Krtíši dňa 19.02.2013 zo zákazníkov odchádzal ako posledný, a to medzi 17.15 hod. až 17.30 hod., pričom ku kabelke, ktorá jej bola odcudzená, sa mohol (samozrejme, ako aj iní v tom čase sa tam nachádzajúci zákazníci) priblížiť nepozorovane - teda takým spôsobom, ktorý poškodená nemusela postrehnúť. V uvedenej kabelke bola peňaženka, v ktorej sa nachádzala banková karta číslo XXXXXXXXXXXXXXXX banky VÚB, k účtu číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, ako aj ďalšie veci. Zo správy Československej obchodnej banky a z obsahu CD nosiča uvedenej banky vyplynulo, že z účtu poškodenej boli uskutočnené štyri neoprávnené výbery finančnej hotovosti v dobe medzi 17.23 hod. až 17.26 hod. a práve v tom čase bola kamerovým systémom zaznamenaná osoba obžalovaného, ako sa snaží manipulovať s predmetným bankomatom. Okrem toho zo správy ČSOB, nachádzajúcej sa na č.l. 48 možno zistiť, že časový rozdiel 1 minúta a 32 sekúnd, na ktorý sa obžalovaný odvolával, vznikol digitálnym záznamníkom, ktorý sa do reálneho času upresňuje štvrtročne, a to pri pravidelnej revízii. Ak obžalovaný uvádzal, že s bankomatom manipuloval len z dôvodu, že sa pokúšal o výbery z účtov svojich detí, tejto obrane tak, ako súd prvostupňový, ani súd odvolací neuveril, nakoľko z výpovede jeho družky S. Z. jednoznačne vyplynulo, že v tom čase sa na účte ich detí nenachádzali

žiadne finančné prostriedky a ani výber z ich účtov po 15. dni toho - ktorého mesiaca neprichádzal v úvahu, o čom tak ona, ako aj obžalovaný mali vedomosť. Ak obžalovaný namietal tú skutočnosť, že súd nevykonával dokazovanie prehratím videozáznamov z kamery, umiestnenej pri bankomate ČSOB, z ktorých záznamov boli vyhotovené fotografie, odvolací súd pripomína, že sám obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že na fotografiách, ktoré boli vyhotovené z CD nosiča, sa nachádza jeho osoba. Okrem toho totožnosť obžalovaného potvrdila aj poškodená F. K., a to po tom, ako si predmetné fotografie prezrela. Za daných okolností nebolo potom potrebné tento dôkaz, vzhľadom na vyhlásenie samotného obžalovaného, opakovať.

Obranu obžalovaného v tom smere, že presne v tom istom čase, keď mali byť vykonané výbery z platobnej karty poškodenej, on uskutočňoval neúspešne výbery z účtov svojich synov súd prvostupňový, ako aj súd odvolací považoval za účelové a za účelové považoval aj ďalšie jeho tvrdenie, že práve v ten deň vo večerných hodinách mal v herni Royal Admiral vo Veľkom Krtíši vyhrať vyššiu sumu peňazí a že výber z bankomatov uskutočnili iné nestotožnené osoby, nachádzajúce sa v tom čase v pohostinstve Zollo Presso na ul. SNP č. 10 vo Veľkom Krtíši.

Do vyššie uvedených dôkazov v neprospech obžalovaného zapadá aj správa z VÚB banky, z obsahu ktorej vyplynuli ďalšie neoprávnené výbery z účtu poškodenej, a to v čase medzi 17.30 hod. a 18.29 hod.

Na základe dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný Zoltán N. dňa 19.02.2013 v čase medzi 16.00 hod. a 17.00 hod. bez vedomia majiteľky pohostinstva F. K., jej odcudzil koženú peňaženku, v ktorej sa okrem iných vecí nachádzala aj bankomatová karta a bez jej vedomia a súhlasu v čase od 17.23 hod. do 17.26 hod. predmetného dňa vykonal štyri neoprávnené výbery finančnej hotovosti v bankomate, pobočky J. na ulici I. č. XX vo O. N., v celkovej výške 1.100,- Eur a v čase od 17.30 hod. do 18.29 hod., deväť neoprávnených výberov finančnej hotovosti v bankomate VÚB, a.s., na ulici Nemocničnej č. 1 vo Veľkom Krtíši, v celkovej výške 1.380,- Eur, teda neoprávnené si obstaral inú platobnú kartu, čím pre F. K., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil škodu vo výške 2.480,- Eur.

Odvolací súd pri úvahách o druhu a výške trestu v zmysle ust. § 34 a nasl. Tr. zák. sa okrem iného oboznámil so správou z miesta bydliska E. N., s odpisom z registra trestov, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný bol celkovo šestnásťkrát súdom uznaný za vinného, ako aj s rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši sp.zn. 8T/47/2013 zo dňa 27.01.2014 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 5To/28/2014 zo dňa 11.03.2014 a dospel k záveru, že v danom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle ust. § 44 Tr. zák., podľa ktorého súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Ako bolo už vyššie uvedené, z rozsudku Okresného súdu vo Veľkom Krtíši sp.zn. 8T/47/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 5To/28/2014 vyplýva, že obžalovaný E. N. bol okrem iných uznaný za vinného v bode 1/,2/, a 3/ zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1,3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu poškodenia cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. ako spolupáchateľ podľa § 20 Tr. zák., za čo mu bol uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov a pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil rozsudok Okresného súdu vo Veľkom Krtíši z 15.07.2013 sp.zn. 9T/129/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25.09.2013 sp.zn. 3To/107/2013 výrok o treste u tohto obžalovaného, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Keďže v danom prípade prichádzal v úvahu ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody, odvolací súd postupom podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia trestu obžalovanému, pretože dospel k záveru, že vyššie uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere päť rokov a šesť mesiacov je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Výrok o vine, ako aj výrok o náhrade škody týmto rozhodnutím zostali nedotknuté.

Keďže odvolanie obžalovaného bolo čiastočne dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.